

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 16Co/42/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3125206199
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 08. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ivica Čelková
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2025:3125206199.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Ivicy Čelkovej a členiek senátu JUDr. Dariny Legerskej a Mgr. Stanislavy Kollárovej v spore žalobcu: A. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom C. XX/XX, XXX XX D. proti žalovaným: 1/ U9, a.s., so sídlom Zelinárska 6, 821 08 Bratislava - mestská časť Ružinov, IČO: 35 849 703, právne zastúpený: STANĚK VETRÁK & PARTNERI, s.r.o., so sídlom Dunajská 15, 811 08 Bratislava - mestská časť Staré Mesto, IČO: 36 795 038, 2/ DPS financial consulting, s. r. o., so sídlom Tamaškovičova 17/2742, 917 01 Trnava, IČO: 46 713 930, v konaní o určenie neexistencie záložného práva a iné, o návrhu žalobcu na nariadenie neodkladného opatrenia, o odvolaní žalobcu proti uzneseniu Okresného súdu Trenčín č. k. 21C/11/2025-63 zo dňa 24. júna 2025, takto

rozhodol:

Odvolací súd uznesenie súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e**.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým uznesením súd prvej inštancie návrh žalobcu na nariadenie neodkladného opatrenia o uloženie povinnosti žalovaným 1/, 2/ zdržať sa výkonu záložného práva na nehnuteľnostiach, a to rodinného domu zapísaného na LV č. XXXX, k. ú. D., so súp. č. XX, postaveného na parc. č. XXX v spoluvlastníckom podiele žalobcu o veľkosti 7/16 a pozemkov parcely registra „C“ s parc. č. XXX – zastavaná plocha a nádvorie o výmere 365 m², s parc. č. XXX – záhrada o výmere 122 m², s parc. č. XXX/X – záhrada o výmere 314 m², zapísaných na LV č. XX, k. ú. D. v spoluvlastníckom podiele žalobcu o veľkosti 3/8 a o uloženie povinnosti žalovaným 1/, 2/ zdržať sa úkonov smerujúcich k uskutočneniu dobrovoľnej dražby uvedených nehnuteľností, zamietol.

2. Súd prvej inštancie v odôvodnení napadnutého uznesenia uviedol, že žalobca sa podanou žalobou vo veci samej domáhal určenia jeho vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam a to rodinného domu zapísaného na LV č. XXXX, k. ú. D., so súp. č. XX, postaveného na parc. č. XXX v pomere 7/16 a pozemkov parcely registra „C“ s parc. č. XXX – zastavaná plocha a nádvorie o výmere 365 m², s parc. č. XXX – záhrada o výmere 122 m², s parc. č. XXX/X – záhrada o výmere 314 m², zapísaných na LV č. XX, k. ú. D. v pomere 3/8. Súčasne sa domáhal určenia, že pohľadávka voči žalovanému 2/ ako aj záložné právo na nehnuteľnostiach, a to na rodinnom dome zapísanom na LV č. XXXX, k. ú. D., so súp. č. XX, postaveného na parc. č. XXX v spoluvlastníckom podiele žalobcu o veľkosti 7/16 a na pozemkoch parcely registra „C“ s parc. č. XXX – zastavaná plocha a nádvorie o výmere 365 m², s parc. č. XXX – záhrada o výmere 122 m², s parc. č. XXX/X – záhrada o výmere 314 m², zapísaných na LV č. XX, k. ú. D. v spoluvlastníckom podiele žalobcu 3/8 sú premičané. Žalobca vo veci samej mal za to, že má na požadovanom určení veci naliehavý právny záujem, nakoľko dodnes nie je vyriešená otázka existencie či neexistencie záložného práva na nehnuteľnostiach v jeho vlastníctve a stále hrozí výkon záložného práva dobrovoľnou dražbou. Záložná zmluva je tiež absolútne neplatným právnym úkonom, preto nevzniklo žalovanému 2/ záložné právo

k nehnuteľnostiam. Záložná zmluva neobsahuje podstatné náležitosti, predovšetkým nie je presne určená pohľadávka a záloh a zároveň, vzhľadom na túto skutočnosť by mala byť určená najvyššia hodnota istiny, do ktorej sa pohľadávka nezabezpečuje, avšak záložná zmluva neobsahuje najvyššiu hodnotu istiny, do ktorej sa pohľadávka zabezpečuje. Záložná zmluva totiž vôbec neurčuje ani hodnotu zabezpečených pohľadávok ani najvyššiu hodnotu istiny, do ktorej sa pohľadávky zabezpečujú. Nakoľko záložná zmluva je absolútne neplatným právnym úkonom, nebolo zriadené žalovanému 2/ záložné právo k nehnuteľnostiam, ktoré sú uvedené

v tejto zmluve ako záloh. Z opatrnosti vzniesol námietku premlčania záložného práva. Žalobca zároveň namietal platnosť právneho úkonu, a to vyhlásenie predčasnej splatnosti celého úveru právnym predchodcom žalovaného 2/. Právny predchodca žalovaného 2/ bol povinný upozorniť ho v lehote nie menej ako 15 dní na omeškané splátky viac ako 3 mesiace, až potom mohol vyhlásiť úver za predčasne splatný najneskôr do najbližšej nasledujúcej splátky. Právny predchodca žalovaného 2/ mu nikdy nedoručil výzvu pred zosplatením, ale rovno vyhlásil úver za predčasne splatný, z čoho teda vyplýva, že zosplatenie je absolútne neplatným právnym úkonom. Žalobca mal za to, že nakoľko nedošlo k platnému zosplateniu celého úveru, nemohlo dôjsť k platnému postúpeniu pohľadávky a ani k platnému postúpeniu záložného práva z pôvodného veriteľa na žalovaného 2/. Na základe toho žalovaný 2/ nie je platným záložným veriteľom na nehnuteľnosti vo vlastníctve žalobcu.

3. Zároveň žalobca uviedol, že je vlastníkom nehnuteľnosti, rodinného domu, zapísaného na LV č. XXXX, súp. č. XX, parcely č. XXX, v pomere 7/16 a pozemkov, zapísaných na LV č. XX, v pomere 3/8, parc. č. XXX - 365 m², č. XXX - 122 m² a č. XXX/X - 314 m², k. ú. D.. V tejto nehnuteľnosti má trvalé bydlisko, nehnuteľnosť riadne a trvalo užíva. Dňa 21.03.2011 uzavrel žalobca úverovú zmluvu č. E. XXXXXX-XX s právnym predchodcom žalovaného 2/ vo výške

35 000,00 eur. Súčasne so zmluvou uzatvorili pôvodní vlastníci predmetnej nehnuteľnosti, rodičia žalobcu, s právnym predchodcom žalovaného 2/ záložnú zmluvu dňa 01.03.2011

č. F. XXXXXX-XX. Podľa úverovej zmluvy č. E. XXXXXX-XX bol žalobca zaviazaný splácať úver mesačne vo výške 348,30 eur, poisťné 19,79 eur a poisťné nehnuteľnosti 3,43 eur, výška úrokovej miery 7,20 %, konečná splatnosť úveru 20.03.2026. Poplatok za úver bol vo výške 642,50 eur. Žalobca úver splácal riadne a včas, až do obdobia konca roka 2016. Celkom uhradil 21 995,04 eur. Ešte v roku 2012 sa dostal žalobca do finančných problémov, mal omeškané splátky a z toho dôvodu pristúpil právny predchodca žalovaného 2/ k vyhláseniu splatnosti úveru, kedy ku dňu 05.07.2012 vyčíslil pohľadávku vo výške 36 505,93 eur. Žalobca svoj dlh vyplatil a pokračoval naďalej v splácaní úveru, hoci dňom 05.07.2012, vyhlásenie splatnosti úveru, bola ukončená úverová zmluva medzi ním a právnym predchodcom žalovaného 2/. Uvedeným dňom začala plynúť premlčacia doba, ktorá je 3 roky. Z toho vyplýva, že premlčacia doba na vymáhanie pohľadávky uplynula dňa 05.07.2015 a súčasne s premlčaním pohľadávky sa premlčalo aj záložné právo. Následne listom zo dňa 29.06.2017 právny predchodca žalovaného 2/ vyhlásil opakovane predčasnú splatnosť celého úveru. V priebehu rokov 2018 - 2019 sa právny predchodca žalovaného 2/ pokúšal speňažiť nehnuteľnosť vo vlastníctve žalobcu formou dobrovoľnej dražby, avšak nedošlo k úspešnému vydraženiu. Následne došlo k postúpeniu pohľadávky z právneho predchodcu žalovaného 2/ na žalovaného 2/. Dňa 17.01.2025 zaslal žalovaný 1/ žalobcovi výzvu na umožnenie vykonania znaleckej obhliadky

a na základe znaleckého posudku bol žalobcovi doručený znalecký posudok č. 30/2025. Dňa 27.05.2025 bolo žalovaným 1/ žalobcovi doručené oznámenie o dobrovoľnej dražbe č. 46/2025, ktorá sa má konať dňa 26.06.2025 o 10:00 hod., kde je určená hodnota 82.900,00 eur. Žalobca má dôvodné obavy, že túto nehnuteľnosť žalovaný 1/ a 2/ predá v dražbe skôr, ako súd rozhodne o neplatnosti záložného práva a určenia vlastníckych pomerov k nehnuteľnosti, bude aj voči žalobcovi postupovať nezákonne a bude sa snažiť ho z domu násilne dostať, tak aby ju bol nútený nedobrovoľne opustiť. S odvolaním na rozsudok Krajského súdu Banská Bystrica,

č. k. 17Co/254/2014, žalobca poukázal na to, že právny predchodca žalovaného 1/ konal

v rozpore so základnými, všeobecne uznávanými v spoločnosti, morálnymi zásadami ohľadne vzťahov a konania medzi ľuďmi, keď pripravil zmluvu o úvere a záložnú zmluvu a následne na základe týchto zmlúv pristúpil k dražbe nehnuteľností, ktoré používa na bývanie. Dobré mravy ako jedna zo základných noriem spoločnosti, sú podľa súdnej praxe rešpektované rozhodujúcou časťou spoločnosti; ak sa prieči určitý právny úkon dobrým mravom, musí to byť súdom v rozhodnom čase a vo vzájomnom konaní účastníkov občianskoprávných vzťahov vždy zistené podľa objektívneho kritéria s prihliadnutím ku všetkým okolnostiam konkrétneho prípadu, vrátane doby a postavenia účastníkov. Inštitút dobrovoľnej dražby je inštitút, ktorý vo svojej podstate vážnym spôsobom zasahuje do práva vlastníť majetok s dosahom na ústavné právo na obydlie. Záložca počas celého trvania záložného práva je vystavený

jedine konaniu a rozhodovaniu záložného veriteľa, ktorého písomné vyhlásenie o pravosti, výške a splatnosti pohľadávky, je základom pre výkon záložného práva. Pre uvedené dôvody žalobca podal súčasne so žalobou aj návrh na nariadenie neodkladného opatrenia, ktorým by boli dočasne upravené pomery účastníkov, nakoľko sa domnieval, že výkon záložného práva formou dobrovoľnej dražby je protiústavný.

4. Súd prvej inštancie v odôvodnení napadnutého uznesenia uviedol, že z listinných dôkazov, ktoré žalobca predložil, vyplýva, že žalobca je vlastníkom nehnuteľností evidovaných na LV č. XX pre k. ú. D., a to pozemkov parc. č. XXX o výmere 365 m², zastavaná plocha a nádvorie; parc. č. XXX o výmere 122 m², záhrada, parc. č. XXX/X o výmere 314 m², záhrada, v podiele 3/8, ako aj domu súp. č. XX, postaveného na parc. č. XXX, evidovaného na LV č. XXXX pre k. ú. D., v podiele 7/16. Ďalšími spoluvlastníkmi sú G. A. H. a I. J., každá v podiele 5/16 (LV č. XX) a 9/32 (LV č. XXXX). Z obidvoch listov vlastníctva, z časti C, farchy, vyplýva farcha v prospech žalovaného 2/ na základe zmluvy o zriadení záložného práva zo dňa 21.03.2011 – K. XXX/XXXX – XX/XXXX, pôvodne v prospech K. L. M. N., po postúpení pohľadávky v prospech žalovaného 2/. Z poznámok na obidvoch listoch vlastníctva vyplýva oznámenie o začatí realizácie záložného práva záložným veriteľom K. N. formou dobrovoľnej dražby - H. XXX/XXXX – XXX/XXXX a oznámenie 180002 o začatí realizácie záložného práva záložným veriteľom K. N. formou dobrovoľnej dražby zo dňa 19.01.2018 H. – XX/XXXX – XXX/XXXX. Poznamenané bolo aj začatie súdneho konania na Okresnom súde Trenčín sp. zn. 24Csp/24/2019. Dňa 21.05.2025 je datované oznámenie o dražbe zn. 46/2025 dražobníka žalovaného 1/, predmetom ktorej majú byť vyššie popísané nehnuteľnosti a ktorá sa uskutoční dňa 26.06.2025. Z uvedeného, ako aj zo Zmluvy o zriadení záložného práva k nehnuteľnosti č. F. XXXXXX-XX zo dňa 21.03.2021 vyplýva, že pôvodne rodičia žalobcu ako záložcovia vyššie uvedené nehnuteľnosti založili na zabezpečenie pohľadávky žalobcu, vznikutej zo Zmluvy o poskytnutí úveru „HypoPôžička“ č. E. XXXXXX-XX zo dňa 21.03.2011.

5. Súd prvej inštancie dospel k názoru, že návrh na nariadenie neodkladného opatrenia voči žalovanému 2/ nie je dôvodný, preto ho zamietol. Žalobca v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia neuviedol žiadne také skutočnosti, z ktorých by vyplývala všeobecná povinnosť žalovaného 2/ úplne sa zdržať výkonu záložného práva dobrovoľnou dražbou; žiaden právny predpis mu nestanovuje povinnosť absolútne sa zdržať zákonom predvídaného výkonu záložného práva za predpokladu, že ho bude vykonávať v súlade so zákonom. Na nápravu prípadných pochybení v rámci súdnej kontroly bez hrozby vytvorenia nenávratného stavu slúži potenciálna žaloba o neplatnosť dražby, eventuálne ďalšie inštitúty, prípadne v rámci zodpovednostných vzťahov. Inštitút záložného práva a inštitút dobrovoľnej dražby sú súčasťou právneho poriadku Slovenskej republiky; záložné právo slúži na zabezpečenie práva veriteľa na splnenie záväzku dlžníkom, ktorý dlžníkovi vyplýva zo záväzkovo-právneho vzťahu; záložné právo má k záväzkovému právnemu vzťahu akcesorickú povahu; vznik a trvanie záložného práva súvisí so zabezpečovanou pohľadávkou; záložné právo plní zabezpečovaciu a uhradzovaciu funkciu; založenie predmetu záložného práva donucuje dlžníka, aby si svoj záväzok splnil a zbavil sa záložného práva, ktoré ho obmedzujú pri nakladaní so zálohom. Uhradzovacia funkcia sa prejavuje v možnosti veriteľa dosiahnuť uspokojenie zabezpečenej pohľadávky zo zálohu, ak jeho pohľadávka nebude riadne splnená. Záložné právo je upravené v Občianskom zákonníku a predstavuje legitímny právny inštitút, na realizáciu ktorého slúži zákon o dobrovoľných dražbách. Nemožno zakázať žalovanému 2/ výkon jeho záložného práva dobrovoľnou dražbou, ktoré má zriadené v súlade so zákonom, bez zreteľa na to, že sa jedná o obydlia žalobcu. Žalobca netvrdil ani nepreukázal splnenie svojho záväzku voči žalovanému (resp. jeho právnemu predchodcovi), založenému úverovou zmluvou. Netvrdil a ani nepreukazoval, že by nárok žalovaného vyplýval z neplatnej zmluvy o úvere, chaoticky napadol platnosť zmluvy o zriadení záložného práva napr. tvrdením, že táto zmluva neobsahuje presné určenie pohľadávky a zálohu, čo ale nie je tak. Prípadné skúmanie premlčania nároku založeného úverovou zmluvou je v režime konania o neodkladnom opatrení bezpredmetné, najmä ak § 151j ods. 2 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník v znení neskorších predpisov (ďalej len „Občiansky zákonník“) ustanovuje, že záložný veriteľ sa môže uspokojiť alebo domáhať sa uspokojenia zo zálohu aj vtedy, keď zabezpečená pohľadávka je premlčaná a pohľadávka zabezpečená záložným právom nie je riadne a včas splnená. Z uvedeného vyplýva, že záložné právo premlčaním pohľadávky nezaniká; premlčanie ustanovenie § 151md Občianskeho zákonníka ako dôvod zániku záložného práva nedefinuje. Súd prvej inštancie poukázal na nález Ústavného súdu SR sp. zn. II. ÚS 250/2011 zo dňa 08.12.2011. Ďalej uviedol, že žalobca namietal

okrem premlčania pohľadávky aj premlčanie samotného záložného práva, záložné právo sa v zmysle vyššie uvedeného premlčí v trojročnej premlčacej lehote, ktorá začína plynúť od momentu, kedy sa mohlo záložné právo vykonať prvý krát. Žalobca v návrhu však svoje tvrdenia neosvedčil v rozsahu potrebnom pre posúdenie premlčania záložného práva. Zo žaloby a návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia vyplýva, že veriteľ (právny predchodca žalovaného) začal s výkonom záložného práva v rokoch 2018 – 2019, čo vyplýva z listov vlastníctva, vydraženie nehnuteľností nebolo úspešné. Následne začal žalovaný 2/ realizáciu záložného práva začiatkom roka 2025. Je nesporné, že k výkonu záložného práva pristúpil už právny predchodca žalovaného 2/, skutočnosť, že k úspešnej dražbe nehnuteľností nedošlo, neznamenaá zánik záložného práva. Ak žalovaný 2/ po postúpení pohľadávky rovnako pristúpil k realizácii záložného práva formou dobrovoľnej dražby, žalobca neosvedčil také skutočnosti, ktoré by mali za následok konštatovanie premlčania záložného práva, najmä neosvedčil relevantné obdobie, po ktoré by veriteľ (žalovaný 2/, resp. jeho právny predchodca) záložné právo nerealizoval. Žalobcovi patria v zmysle zákona č. 527/2002 Z. z. o dobrovoľných dražbách a o doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 323/1992 Zb. o notároch a notárskej činnosti (Notársky poriadok) v znení neskorších predpisov (ďalej len zákon č. 527/2002 Z. z.) námietky proti dražbe nehnuteľností, otázku premlčania záložného práva namietanú žalobcom nie je možno posudzovať v konaní o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia; túto skutočnosť by bolo potrebné overiť vykonaním ďalších dôkazov. Námietku premlčania je možné účinne uplatniť pred súdom spravidla len v konaní vo veci samej. Komplexné posúdenie, či došlo v konkrétnom prípade k premlčaniu (výkonu záložného) práva a k jeho právnym následkom vyplývajúcim zo zákona, je spojené so zistením časového vymedzenia plynutia premlčacej doby, účinnosti vznesenia námietky (na súde alebo inom orgáne), premlčateľnosti práva (kvalifikovaný predmet premlčania). S uvedenými predpokladmi premlčania sú spojené aj ďalšie právne otázky ako prerušenie, spočívanie, neskončenie alebo nezačatie plynutia premlčacej doby, ktoré si obvykle vyžadujú viac ako len osvedčenie rozhodujúcich skutočností v konaní o neodkladnom opatrení. V nadväznosti na vyššie uvedené skutočnosti bol súd prvej inštancie toho názoru, že žalobca iba poukazom na premlčanie záložného práva, bez potrebnej špecifikácie, neosvedčil potrebu dočasnej úpravy pomerov účastníkov; neosvedčila, že by so strany žalovaného 2/ dochádzalo k výkonu záložného práva v rozpore so zákonom. Žalobca tiež neuviedol, v akom rozsahu splatil poskytnutý úver, jeho konečná splatnosť bola dohodnutá na 20.03.2026. Prakticky totožný návrh na nariadenie neodkladného opatrenia a žalobu vo veci samej podal súdu dňa 08.03.2019 (Okresný súd Trenčín, konanie sp. zn. 24Csp/24/2019), konanie bolo v dôsledku späťvzatia žaloby zastavené. To ale neznamenaá, že žalobcovi zanikla povinnosť poskytnutý úver splatiť dohodnutým spôsobom, čím by napokon zabránil výkonu záložného práva. Pri existencii záložného práva nemožno žalovaného 2/ nútiť, aby svoje právo na úhradu pohľadávky, vyplývajúcej z nesplateného úveru (jeho zostatku), uplatňoval len prostredníctvom exekúcie, pokiaľ mu právny poriadok poskytuje v zákone č. 527/2002 Z. z. aj iné právne prostriedky; zákon č. 527/2002 Z. z. v ustanovení § 21 ods. 2 umožňuje osobe, ktorá spochybňuje platnosť záložnej zmluvy že boli porušené ustanovenia zákona č. 527/2002 Z. z., a bola tým dotknutá na svojich právach, požiadať súd, aby určil neplatnosť dražby. Samotná skutočnosť, že žalovaný 2/ mal začať s výkonom záložného práva prostredníctvom dobrovoľnej dražby nariadenie neodkladného opatrenia neodôvodňuje, záložné právo je legitímny právny inštitút, na realizáciu ktorého slúži zákon o dobrovoľných dražbách a žalovanému 2/ nemožno zakázať výkon jeho záložného práva dobrovoľnou dražbou, ak ho má zriadené v súlade so zákonom. V tomto smere nie je ani podstatné, že záložné právo je zriadené na obydlie žalobcu.

6. Súd prvej inštancie súčasne prijal záver, že nebol dôvod nariadiť neodkladné opatrenie vo vzťahu k dražobníkovi, teda žalovanému 1/, pretože vo vzťahu k nemu nie sú osvedčené zákonné predpoklady pre využitie tohto inštitútu. Nositeľom záložného práva nie je totiž dražobník, ale záložný veriteľ, a preto nemá opodstatnenie ukladať, resp. zakazovať akémukoľvek subjektu disponovať s právom, ktorého nositeľom nie je. Dražobník je

v zmluvnom vzťahu len so záložným veriteľom, a to na základe zmluvy, ktorú s ním záložný veriteľ uzatvoril za účelom vykonania procesu dobrovoľnej dražby. V tomto smere je podstatné ust. § 19 ods. 1 písm. b) zákona č. 527/2002 Z. z., podľa ktorého ak je dražobníkovi preukázané vykonateľným rozhodnutím, že navrhovateľ dražby nie je oprávnený navrhnúť vykonanie dražby; ak ide o neodkladné opatrenie súdu, postačí, ak je dražobníkovi preukázané, že toto bolo súdom nariadené. Pokiaľ by súd uložil žalovanému 2/ ako navrhovateľovi dražby

a záložnému veriteľovi povinnosť zdržať sa výkonu záložného práva, čím by obmedzil právo na jeho strane s predmetom dražby nakladať, mal by dražobník povinnosť v dražbe ďalej nepokračovať. Samotná ochrana ohrozenému právu je poskytnutá už nariadením neodkladného opatrenia voči

záložnému veriteľovi, ak by k tomu došlo, niet žiadneho racionálneho dôvodu, aby požadované neodkladné opatrenie malo smerovať aj voči dražobníkovi. Úplne postačujúcou by bola predbežná úprava pomerov voči samotným účastníkom hmotnoprávneho vzťahu, keďže táto sa v súlade s § 19 ods. 1 písm. b) zákona č. 527/2002 Z. z. prenesie aj do právneho postavenia samotného dražobníka.

7. Pre úplnosť považoval súd prvej inštancie za potrebné uviesť, že žalobca nie je výlučným vlastníkom predmetných nehnuteľností, ani väčšinovým vlastníkom. V tejto veci ide o nútené procesné spoločenstvo v zmysle § 78 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „CSP“), čo znamená, že žalobcami by mali byť všetci spoluvlastníci nehnuteľností, nakoľko z povahy veci vyplýva potreba totožného rozhodnutia vo veci samej, resp. nevyhnutnosť spoločného uplatnenia, či bránenia práva. Potreba rozšírenia účinkov rozhodnutia vo veci samej v prípade spoluvlastníkov pri žalobe voči tretím osobám, ktorá sa týka vecného práva, je zrejmá, keďže si nemožno predstaviť situáciu, keď z pohľadu jedného spoluvlastníka nehnuteľnosti bude určená existencia vecného práva, záložného práva, či už v prospech alebo neprospech tejto nehnuteľnosti. Potreba rozšírenia účinkov na viaceré osoby vyplýva z toho, že spoločnými právami v tomto prípade sú absolútne vecné práva. Prípadný rozsudok musí byť pre všetkých spoluvlastníkov rovnaký, preto ide o spoločenstvo nevyhnutne nútené, čo znamená, že konania sa musia zúčastniť všetci účastníci hmotnoprávneho vzťahu. Primárnym dôvodom k zamietnutiu žaloby vo veci samej je teda nedostatok aktívnej vecnej legitímácie.

8. Proti tomuto uzneseniu podal žalobca odvolanie z dôvodov, že súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností (odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. e/ CSP), súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam (odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. f/ CSP)

a rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. h/ CSP). Mal za to, že v jeho žalobnom návrhu dostatočne osvedčil premičanie pohľadávky a rovnako aj premičanie záložného práva. Poukázal na uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 5Cdo/197/2022 zo dňa 26.06.2024. Mal za to, že veriteľom vyhotovené vyhlásenie splatnosti úveru zo dňa 05.07.2012 neobsahuje identifikáciu konkrétnej splátky, pre ktorú by mohlo dôjsť k zosplateniu úveru, keď veriteľ uvádza iba dlžnú sumu ku dňu 05.07.2012 vo výške 36.505,93,- eur. Uvedenie konkrétnej splátky, pre nezaplatenie ktorej hrozí zosplatenie úveru, resp. zaplatením ktorej dlžník odvráti zosplatenie úveru, nie je vo výzve uvedené a jej identifikáciu nie je možné ani z obsahu výzvy žiadnym spôsobom odôvodniť. Podľa žalobcu nebol dodržaný postup pri vyhlasovaní predčasnej splatnosti podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka a teda je toto vyhlásenie pre rozpor so zákonom absolútne neplatné. Súčasne mal za to, že úver nebol účinne predčasne zosplatený, úver sa nestal splatným v celom rozsahu v dôsledku predčasnej splatnosti a preto tento úver nemohol byť predmetom postúpenia z veriteľa na tretiu osobu v zmysle § 92 ods. 8 zákona

č. 483/2001 zákona o bankách v znení neskorších predpisov. Uviedol, že ak nedošlo k platnému postúpeniu pohľadávky na tretiu osobu a teda žalovaný 2/ sa nestal záložným veriteľom na nehnuteľnosti v jeho vlastníctve, tak žalovaný 2/ nie je oprávnený navrhnúť dobrovoľnú dražbu. Namietal platnosť záložnej zmluvy č. F. XXXXXX-XX zo dňa 21.03.2011. Poukázal na rozsudok Krajského súdu v Trnave č. k. 10Co/99/2015 v nadväznosti na rozsudok Najvyššieho súdu SR zo dňa 20.11.2014. Mal za to, že nie je možné účelovo povinné obsahové náležitosti záložnej zmluvy (napr. určenie najvyššej hodnoty istiny) podľa potreby len násilným a účelovým výkladom zmluvy spájať alebo zamieňať a v prípade, že by zmluva takúto možnosť obsahovala, stávala by sa neurčitou, nezrozumiteľnou a v konečnom dôsledku taktiež absolútne neplatnou podľa § 37 Občianskeho zákonníka. Taktiež mal za to, že záložná zmluva uzatvorená medzi ním a právnym predchodcom žalovaného 2/ je z dôvodu neurčenia najvyššej hodnoty istiny neurčitá a nezrozumiteľná a preto absolútne neplatná podľa § 37 Občianskeho zákonníka. Podľa žalobcu zo žiadneho právneho predpisu nevyplýva, že by v danej žalobe mali byť žalobcami všetci spoluvlastníci nehnuteľností. Dodal, že sa domáha svojich práv len na svojom podiele v predmetnej nehnuteľnosti. Súčasne namietal, že § 78 CSP (nútené spoločenstvo) sa týka veci, len ak to vyžaduje osobitný predpis, čo sa však netýka danej veci. Preto žiadal, aby odvolací súd zrušil napadnuté uznesenie a sám vo veci rozhodol tak, že nariadi neodkladné opatrenie, ktorým uloží žalovanému 2/ povinnosť zdržať sa výkonu záložného práva na nehnuteľnostiach, a to rodinného domu zapísaného na LV č. XXXX, k. ú. D., so súp. č. XX, postaveného na parc. č. XXX v spoluvlastníckom podiele žalobcu o veľkosti 7/16 a pozemkov parcely registra „C“ s parc. č. XXX – zastavaná plocha a nádvorie o výmere 365 m²,

s parc. č. XXX – záhrada o výmere 122 m², s parc. č. XXX/X – záhrada o výmere 314 m², zapísaných na LV č. XX, k. ú. D. v spoluvlastníckom podiele žalobcu o veľkosti 3/8 a povinnosť zdržať sa úkonov smerujúcich k uskutočneniu dobrovoľnej dražby uvedených nehnuteľností, do skončenia veci samej.

9. Žalovaní 1/, 2/ sa k odvolaniu žalobcu nevyjadrili. Žalovaný 2/ zaslal súdu len vyjadrenie k žalobe.

10. Po zistení, že odvolanie bolo podané oprávnenou osobou, včas a v zákonnej lehote na podanie odvolania a že spĺňa náležitosti podľa § 125 ods. 3, § 127 ods. 1 CSP a náležitosti podľa § 363 CSP s uvedením dôvodov odvolania, odvolací súd viazaný stavom sporu v čase vydania napadnutého uznesenia súdu prvej inštancie podľa § 329 ods. 2 CSP, rozsahom odvolania podľa § 379 CSP a odvolacími dôvodmi podľa § 380 ods. 1 CSP, vykonal preskúmanie zákonnosti odvolaním napadnutého uznesenia a konania, ktoré mu predchádzalo podľa § 380 ods. 2 CSP. Vady konania, ktoré sa týkajú procesných podmienok, ku ktorým odvolací súd prihladne z úradnej povinnosti, odvolací súd v konaní nezistil.

11. Preskúmaním napadnutého rozhodnutia dospel odvolací súd k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné a napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie je potrebné podľa § 387 ods. 1 a 2 CSP potvrdiť. Za aplikácie § 387 ods. 2 CSP odvolací súd poukazuje na odôvodnenie uznesenia súdu prvej inštancie, s ktorým sa v celom rozsahu stotožňuje a ktorým súd prvej inštancie presvedčivo odôvodnil svoje rozhodnutie. Práve z titulu aplikácie § 387 ods. 2 CSP nie je žiaduce, aby odvolací súd v odôvodnení svojho rozhodnutia zopakoval tie skutkové a právne závery, ktoré sú obsiahnuté v napadnutom uznesení súdu prvej inštancie a s ktorými sa stotožňuje. Odvolací súd v rámci postupu podľa § 387 ods. 2 a 3 CSP na zdôraznenie správnosti napadnutého uznesenia uvádza nasledovné:

12. Podľa § 326 ods. 1 CSP v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia sa popri náležitostiach žaloby podľa § 132 uvedie opísanie rozhodujúcich skutočností odôvodňujúcich potrebu neodkladnej úpravy pomerov alebo obavu, že exekúcia bude ohrozená, opísanie skutočností hodnoverne osvedčujúcich dôvodnosť a trvanie nároku, ktorému sa má poskytnúť ochrana a musí byť z neho zrejmé, akého neodkladného opatrenia sa navrhovateľ domáha.

13. V prípade neodkladného opatrenia ide o procesný inštitút, ktorý má osobitný charakter vyznačujúci sa najmä nevyhnutnosťou jeho vydania. Povinnosťou navrhovateľa je v návrhu na vydanie neodkladného opatrenia opísať rozhodujúce skutočnosti, ktoré hodnoverne osvedčujú dôvodnosť a trvanie nároku, ktorému sa má poskytnúť ochrana. Z pojmu „osvedčenie dôvodnosti“ vyplýva, že v danom prípade ide o rozhodovanie súdu bez nutnosti vykonať dokazovanie, ako aj bez povinnosti zisťovať všetky konkrétne skutočnosti, ktoré je potrebné verifikovať pri vydávaní rozhodnutia vo veci samej (uznesenie Ústavného súdu SR sp. zn. I. ÚS 358/2021 zo dňa 06.09.2021).

14. Z ustanovenia § 326 ods. 1 CSP vyplýva, že predpokladom nariadenia neodkladného opatrenia je osvedčenie dôvodnosti a trvania nároku, ktorému sa neodkladným opatrením poskytuje ochrana. Osvedčenie nároku neznamena len osvedčenie toho, čo sa stalo a čo je medzi stranami skutkovo nesporné, ale aj osvedčenie toho, že po právnom posúdení nesporného skutkového stavu možno predpokladať danosť práva, ktorému sa poskytuje neodkladná ochrana. Osamotený odkaz na budúce riešenie tejto otázky v konaní vo veci samej bez akejkoľvek ďalšej argumentácie nie je naplnením zákonom predpokladaného osvedčenia práva, a preto zákonom predpokladaným dôvodom nariadenia neodkladného opatrenia. Obrazne povedané, potom by bolo možné poskytnúť ochranu akémukoľvek zmluvnému dojednaniu, a to aj takému, ktoré zjavne nespôsobuje právne následky spočívajúce v danosti uplatneného nároku. Osvedčiť právo v rovine nároku na odôvodnenie neodkladného opatrenia neznamena len to, že niečo sa javí ako preukázané – niečo sa pravdepodobne stalo (procesné skutkové posúdenie), ale aj to, že to, čo sa asi stalo, vyvoláva právne následky v podobe pravdepodobnosti uplatneného nároku (predbežné či neodkladné hmotnoprávne posúdenie). Ak záveru rozhodnutia o nariadení neodkladného opatrenia chýba čo i len pokus o zdôvodnenie toho, že právo navrhovateľa je dané, ide o rozhodnutie, ktoré je arbitrárnym excesom a porušením základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy SR (Nález Ústavného súdu SR sp. zn. III. ÚS 458/2022 zo dňa 24.11.2022).

15. Pri nariadení neodkladného opatrenia je potrebné v prvom rade skúmať, osvedčenie nároku, ktorému sa má poskytnúť neodkladným opatrením ochrana. Hodnoverné osvedčenie nároku musí viesť k záveru, že miera pravdepodobnosti úspešnosti strany v následnom konaní o žalobe je v danom prípade vyššia než pravdepodobnosť jej zamietnutia. Zjavne nedôvodnému alebo neexistujúcemu nároku preto nie je možné poskytnúť ochranu prostredníctvom neodkladného opatrenia.

16. Dokazovanie pred rozhodnutím o návrhu na neodkladné opatrenie nie je dokazovaním v rozsahu vyžadovanom v základnom konaní; to je pojmovo vylúčené, a preto sa označuje výrazom osvedčenie alebo osvedčovanie, ktoré na rozdiel od dokazovania znamená, že súd prostredníctvom označených dôkazov zisťuje najvýznamnejšie skutočnosti dôležité pre rozhodnutie o návrhu na neodkladné opatrenie. Pri ich zisťovaní neprihliada a ani nemusí prihliadať na všetky procesné formality, ako je to pri riadnom procesnom dokazovaní. Výsledkom takéhoto postupu je, že osvedčované skutočnosti sa súdu, so zreteľom na všetky okolnosti prípadu, javia ako nanajvyš (vysoko) pravdepodobné.

17. Odvolací súd zdôrazňuje, že úspech strany, ktorá sa domáha nariadenia neodkladného opatrenia si vyžaduje preukázanie danosti hmotnoprávneho nároku (práva), ohľadne ktorého majú byť upravené pomery strán sporu (tzv. osvedčenie nároku) tak, aby neboli vážnejšie pochybnosti o potrebe bezodkladnej úpravy pomerov. Opísaním rozhodujúcich skutočností, ktoré odôvodňujú nariadenie neodkladného opatrenia, musí navrhovateľ neodkladného opatrenia preukázať, z čoho, t. j. z akých okolností vyvodzuje svoj nárok na nariadenie neodkladného opatrenia a musí deklarovať opodstatnenie nároku vo veci samej alebo neodkladného opatrenia, ktorým možno dosiahnuť trvalú úpravu pomerov medzi stranami. Musí preukázať, že uplatňovanie nároku vo veci samej alebo neodkladného opatrenia, ktorým možno dosiahnuť trvalú úpravu pomerov medzi stranami obstojí, že z jeho strany nejde o zrejme bezúspešné uplatňovanie práva. Navrhovateľ neodkladného opatrenia má povinnosť tvrdenia, čo sa týka skutočností odôvodňujúcich navrhované neodkladné opatrenie a zároveň musí osvedčiť, že je daný dôvod na nariadenie neodkladného opatrenia.

18. Z predložených listinných dôkazov vyplýva, že žalobca je vlastníkom nehnuteľností evidovaných na LV č. XX pre k. ú. D., a to pozemkov parcely registra „C“ s parc. č. XXX – zastavaná plocha a nádvorie o výmere 365 m², s parc. č. XXX – záhrada o výmere 122 m², s parc. č. XXX/X – záhrada o výmere 314 m² v spoluvlastníckom podiele o veľkosti 3/8, ako aj rodinného domu so súp. č. XX, postaveného na parc. č. XXX, evidovaného na LV č. XXXX, k. ú. D. v spoluvlastníckom podiele o veľkosti 7/16. Na uvedených nehnuteľnostiach je zriadené záložné právo v prospech žalovaného 2/, ktorý začal s výkonom záložného práva predajom vyššie uvedených nehnuteľností na dobrovoľnej dražbe v zmysle zákona č. 527/2002 Z. z. Súčasne z predložených dôkazov vyplýva, že žalovaný 2/ nadobudol pohľadávku zabezpečenú predmetným záložným právom voči žalobcovi postúpením od predchádzajúceho veriteľa, ktorým bola K. L. M., N., s ktorým žalobca uzavrel dňa 18.03.2011 zmluvu o poskytnutí úveru č. E. XXXXXX-XX, ktorej predmetom bolo poskytnutie úveru vo výške 35.000,- eur s lehotou splatnosti dňa 20.03.2026. Zároveň dňa 21.03.2011 bola uzatvorená Zmluva o zriadení záložného práva k vyššie uvedeným nehnuteľnostiam na zabezpečenie pohľadávky predchádzajúceho veriteľa voči žalobcovi, ktorá bola uzatvorená s právnymi predchodcami žalobcu (jeho rodičmi), ktorý v tom čase boli vlastníkami predmetných nehnuteľností. Vzhľadom k tomu, že žalobca nesplácal poskytnutý úver riadne a včas došlo dňa 29.06.2017 zo strany predchádzajúceho veriteľa k vyhláseniu okamžitej splatnosti predmetného úveru. Následne bola predmetná pohľadávka postúpená na žalovaného 2/.

19. Žalobca v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia ako aj v podanom odvolaní namietal neplatnosť vyššie uvedených zmlúv a to Zmluvy o poskytnutí úveru č. E. XXXXXX-XX ako aj Zmluvy o zriadení záložného práva k predmetným nehnuteľnostiam zo dňa 21.03.2011 a súčasne namietal aj neplatné postúpenie pohľadávky na žalovaného 2/ z dôvodu, že nedošlo k riadnemu zosplateniu predmetného úveru zo strany predchádzajúceho veriteľa. Týmito skutočnosťami zároveň odôvodňoval aj svoj návrh na nariadenie neodkladného opatrenia v podobe uloženia povinnosti žalovanému 2/ zdržať sa výkonu záložného práva ako i úkonov smerujúcich k uskutočneniu dobrovoľnej dražby. Odvolací súd zdôrazňuje, že žalobca sa však vo veci samej (petitom podanej žaloby) nedomáha určenia neplatnosti vyššie uvedených zmlúv, či postúpenia pohľadávky na žalovaného 2/, na základe čoho by mu mohla byť dôvodne poskytnutá ochrana nariadením neodkladného opatrenia a to najmä z titulu ochrany spotrebiteľa (keďže v danom prípade ide o spotrebiteľských vzťah), ale domáha sa (cit.): „Súd určuje sa, nehnuteľnosť vo vlastníctve žalobcu a to rodinný dom zapísaný na LV XXXX, súpisné číslo XX, parcela XXX v pomere 7/16 a pozemkov zapísaných na LV XX, v pomere 3/8,

parc. č. XXX - 365 m², č. XXX - 122 m² a č. XXX/X - 314 m², katastrálne územie D., katastrálny úrad O.. Nehnutelnosť sa nachádza v obci D., súpisné číslo XX“, čiže určenia, že je vlastníkom predmetných nehnuteľností v uvedenom spoluvlastníckom podiele. Odvolací súd uvádza, že takýto petit je vo svojej podstate zmätočný, neurčitý a nevykonateľný, keďže z predložených LV č. XXXX N. P. XX vyplýva, že žalobca bol v čase vydania napadnutého uznesenia (a aktuálne aj je) vlastníkom týchto nehnuteľností. Súd nemôže určiť, že vlastníkom nehnuteľnosti je vlastník nehnuteľnosti zapísaný v katastri nehnuteľností, môže len určiť, že vlastníkom nehnuteľnosti je iná osoba odlišná od vlastníka zapísaného v katastri nehnuteľností, ktorá sa domáha určenia vlastníctva voči zapísanému vlastníkovi. Ako už bolo vyššie uvedené zjavne nedôvodnému alebo neexistujúcemu nároku preto nie je možné poskytnúť ochranu prostredníctvom neodkladného opatrenia. Odvolací súd v tomto smere považuje za potrebné uviesť, že v ďalšom konaní by bolo vhodné, aby žalobca odstránil uvedenú zmätočnosť jeho žalobného návrhu, keďže zároveň je jeho žalobný návrh i v rozpore s obsahom podanej žaloby, nakoľko v podanej žalobe namieťa aj neplatnosť vyššie uvedených zmlúv, pričom za týmto účelom by bolo vhodné, aby súd prvej inštancie vyzval žalobcu na odstránenie nedostatkov žaloby v zmysle § 129 CSP tak, aby bolo jednoznačne zrejmé, čo je predmetom konania vo veci samej. Z pohľadu podmienok na nariadenie neodkladného opatrenia však odvolací súd vychádzajúc zo stavu v čase vydania napadnutého uznesenia konštatuje, že žalobca doteraz predloženými dôkazmi a tvrdenými skutočnosťami hodnoverne neosvedčil dôvodnosť a trvanie nároku, ktorému má byť poskytnutá ochrana tak, ako to predpokladá ustanovenie § 326 ods. 1 CSP.

20. Pokiaľ ide o námietku žalobcu, že dostatočne hodnoverne osvedčil premlčanie pohľadávky žalovaného 2/ ako aj premlčanie záložného práva odvolací súd uvádza, že súd prvej inštancie sa s uvedenými námietkami správne a rozsiahlo vysporiadal v napadnutom uznesení. Odvolací súd v tomto smere zastáva názor obdobne ako súd prvej inštancie, že komplexné posúdenie otázky, či došlo v konkrétnom prípade k premlčaniu práva a k jeho právnym následkom vyplývajúcim zo zákona, je spojené so zistením časového vymedzenia plynutia premlčacej doby, účinnosti vzniesenia námietky (na súde alebo inom orgáne), premlčateľnosti práva (kvalifikovaný predmet premlčania). S uvedenými predpokladmi premlčania sú spojené aj ďalšie právne otázky ako prerušenie, spočívanie, neskončenie alebo nezačatie plynutia premlčacej doby, ktoré si obvykle vyžadujú viac ako len osvedčenie rozhodujúcich skutočností. Z týchto dôvodov námietku premlčania predstavujúcu uplatnenie subjektívneho oprávnenia procesnej povahy by bolo možné účinne uplatniť pred súdom v zásade len v konaní vo veci samej (viď obdobne uznesenie Ústavného súdu SR sp. zn. IV. ÚS 307/2022 zo dňa 23.06.2020).

21. Odvolací súd záverom zdôrazňuje, že v konaní o nariadení neodkladného opatrenia nie je úlohou súdu posudzovať opodstatnenosť nároku žalobcu vo veci samej, ale úlohou súdu v konaní o nariadení neodkladného opatrenia je len skúmať, či sú splnené predpoklady pre nariadenie neodkladného opatrenia, čo v danom prípade nemal súd prvej inštancie a ani odvolací súd za preukázané.

22. Z vyššie uvedených dôvodov odvolací súd napadnuté uznesenie ako vecne správne podľa § 387 ods. 1 a 2 CSP potvrdil.

23. O trovách odvolacieho konania odvolací súd nerozhodoval, keďže konanie o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia je súčasťou konania vo veci samej. O týchto trovách bude rozhodnuté v rámci rozhodnutia o náhrade trov konania v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí, v rámci ktorého rozhodnutia budú zohľadnené aj trovy konania spojené s návrhom na nariadenie neodkladného opatrenia.

24. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Trenčíne pomerom hlasov tri ku nule (§ 393 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP):

- dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov

- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu
 - c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
 - d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
 - e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
 - f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP)
- dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,
- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu
 - b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
 - c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP)
- dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP)
 - dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1, 2 CSP)
 - v dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh, § 428 CSP)
 - dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom (okrem prípadov podľa § 429 ods. 2 CSP). Dovolateľ má možnosť obrátiť sa na Centrum právnej pomoci (§ 160 ods. 2 CSP). Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).